

DEVLETÇİLİĞİ SAVUNMAK

Aydınlık Dergisi, 9 Nisan 2006

Yıldırım Koç

Sendikalarımızın eksikliklerinden biri, “Kahrolsun IMF” sloganından, “Kahrolsun IMF’nin Patronları; Kahrolsun ABD Emperyalizmi ve AB Emperyalizmi” anlayışına ve sloganına geçmede yetersiz kalmalarıdır. IMF politikalarını uygulayanlar maşa ise, maşayı tutan el, IMF ve Dünya Bankası’dır. Ancak, elin nasıl davranacağını belirleyen ve ona talimat veren beyin ise ABD emperyalizmi ve AB emperyalizmidir. “Kahrolsun IMF”ye takılıp kalmak, beyni dikkate almadan sadece maşayı tutan elle uğraşmaya benzer.

Sendikalarımızın diğer bir eksikliği, özelleştirmeye karşı mücadelede net bir program ortaya koymamalarıdır. Alternatif açıktır: Devletçilik. Sendikalarımız, özelleştirilen kuruluşların gelecekte yeniden kamulaştırılmaları ve devletleştirilmeleri konusunda görüş bildirmekten kaçınmaktadır. Bu konuda düşünce alanında da bir bulanıklıktan söz etmek mümkün. Kendisini “sağcı” olarak tanımlayan kişilerin çoğu, konuyu yeterince bilmediklerinden, devletçiliği “solculuk”la özdeşleştirme eğiliminde. Kendisini “solcu” olarak tanımlayanların bir bölümü ise neo-liberal politikaların etkisi altında. Bir bölümü de, Sovyetler Birliği’ndeki devletçilik uygulamalarının olumsuz sonuçlarından rahatsız. Bir bölüm ise Türkiye’de bazı hükümetlerin “devletçilik” uygulamalarını dikkate alarak tepki içinde.

Halbuki, bugün devletçiliği savunmak, Türkiye’nin varoluş yokoluş konusudur.

Türkiye’nin ve ülkemizde devlet-millet bağının güçlendirilmesinin ve farklı kökenlerden ve inançlardan insanlarımızın Türk milleti olarak bütünleştirilmesinin yolu devletçilikten geçmektedir. Emperyalizmin özelleştirme saldırısını yalnızca işçi kıyımı, kamu mallarının yağması ve sosyal devletin tasfiyesi olarak algılamak, gerçek tehlikeyi görmemek anlamına gelir. Esas tehlike, Türkiye’nin varlığına yönelik tehdittir.

Bu gerçek kavranmadığında hata kaçınılmazdır. Örneğin, ana ilkelerinden biri “devletçilik” olan Cumhuriyet Halk Partisi’nin devletçiliği savunamaması ve özelleştirme karşısında açık ve net bir tavır alamaması, bu yanlış kavrayışın sonucudur. “Biz stratejik işyerlerinin özelleştirilmesine karşıyız” biçiminde ifade edilen görüş yanlıştır. Sağlık hizmetlerinde devletçilik, ülkemizde devlet-millet ilişkisi ve Türk milletinin bütünlüğü açısından, TÜPRAŞ’tan daha stratejiktir. Eğitim hizmetlerinde devletçilik için de aynı değerlendirme yapılabilir. Türkiye’ye saldıranlar, neyin stratejik olduğunu birçok iyi niyetli insanımızdan daha iyi kavramış durumdadır.

Bu topraklarda ancak güçlü olan bir devlet yaşayabilir. Devletin gücü, yalnızca askerle sınırlı değildir. Devletin esas gücü, devlet-millet bütünlüğü ve milletin kendi bütünlüğü ile ölçülür. Bu bütünlük ortadan kalkıyorsa, askerin gücü de kalmaz. Emperyalizm bugün özelleştirmelerle devleti, devlet-millet bütünlüğünü ve milletin kendi bütünlüğünü tasfiye etmektedir. Gerek ulusötesi sermaye, gerek emperyalist ülkeler, yüzlerce küçük devleti parmaklarında oynatabileceklerini ve yönetebileceklerini bilmekte ve bunu amaçlamaktadır. Bu koşullarda, açıkça devletçiliği savunmak, Türkiye’nin bağımsızlığını, ulusun egemenliğini, demokrasiyi, laik ve demokratik sosyal hukuk devletini savunmak demektir.

Sendikalarımız özelleştirme karşıtı mücadelede devletçiliği açık bir biçimde savunmadıkça ve özelleştirilen işletmeleri yeniden kamulaştırma hedefini açıkça dile getirmedikçe, bu mücadelede yenilgiyi aşamaz.